

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Preceptoriu[m] Domini Gotscalci Hollen de ordine
Heremitarum sancti Augustini**

Hollen, Godescalcus

Nurmberge, 1521

VD16 H 4471

Duodecimi qui peccant co[n]tra illud p[er]ceptum: sunt blasphematores
dei [et] sancto[rum] suoru[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30748

A q̄ taxillatores fecerunt cruce super tabulā q̄ pcussa sanguis erupit. Tales assimilantur diabolo & damnatis: q̄ maledicūt deo vt dicit Ioānes in Apocal. Non peccat q̄ maledicunt diuine voluntati: scz q̄ nūmis pluit aut ningit aut tonitruat sicut faciunt armigeri. Documentū tertiu: verba maledicta homini illata sunt patienter toleranda: & maledicenti nequaq̄ sunt irroganda. Patet exemplo Christi: de quo dicitur i. Petri. ii. Qui cum malediceretur: nō maledicebat. Math. v. Beati eritis cum maledixerint vobis hoies: & dixerint oē malū aduersum vos mentientes. Sequit. Sauete & exultate: qm̄ merces vestra copiosa est in celis. Ideo dicit aplus. ii. Petri. iii. Non reddentes malū pro malo neq̄ maledictū pro maledicto: sed econtrario benedcentes. Unde Paulus. Maledicimur et benedicimus. Ideo dicit Grego. i. lib. dialogo. Qualis vnusquisq; apud se lateat cō tumelia illata phat. Nam sicut superbi horribus: sic pleriq; humiles sua despectio ne gratulantur. Hec ibi.

B Uodecimi qui peccant cōtra illud p̄ceptum: sunt blasphematores dei & sanctorū suorū. Et habet fieri blasphemia tripli. Primo cum attribuitur deo qd̄ ei non cōuenit: vt q̄ sit pctō: aut corpus hēat: sicut iudei christo dicebant. Primo ei blasphemabāt dicendo eū esse legis p̄uari catorē. Jo. ix. Nō ē hic hō a deo: qui sabba tū nō custodit. Scđo eum vocabāt templi dei destructorem. Math. xxvii. Hic dixit possūm destruere templū z̄. Tertio publicū pctōrē. Jo. ix. Scim̄ q̄ hic hō peccator est. Quarto publicanor̄ fautorē. Lu. vii. Ecce hō vorator & bibēs vinum: & amicus publicanorum. Quinto falso testificatorez. Jo. viii. Tu de teipso testimonium dicas et testimoniū tuū nō est ver. Sexto a demōe possestum. Jo. viii. Demonū hēs. Septimo samaritanū & p̄ p̄ns futuri status negatorē Jo. viii. Samaritan⁹ es tu: q̄ samaritani negabant resurrectionem mortuorū. In virtute beelzebub miraculor̄ patratorē. Lu. xi. In beelzebub principe demonior̄ ejicit demonia. Nunc etiā eadē et multa peiora sibi imponūt: vt in librī eo-

rū qui thalmud intitulaꝝ vbi infinite blasphemie cōtinent cōtra ch̄m. Scđo fit blasphemia q̄n negat aliqd a deo qd̄ sibi cōuenit: vt q̄ non sit op̄s vel trin⁹ in personis et vñ⁹ in substantia: sicut iudei gariūt cōtra nos. Aut q̄ de⁹ nō sciret om̄ia aut q̄ ch̄s nō esset de⁹: sicut arriani q̄ dixerūt christū eē purā creaturā. Lut⁹ heresis destructio ptz in legēda sc̄i Hilarij. Sic etiam iudei christo blasphemāt negates ip̄m esse deū: s̄ purū hoiem cōtra oēs p̄phetas. An̄ in li. thalmud continenf infinite tales blasphemie cōtra deū & ch̄m. Nā in scđo li. dī: vt dicit Babī iudas: q̄ hore diei sunt duodecim. In tribus primis horis deus studet in thalmud lege. Ergo sequit si studet in thalmud q̄ non h̄z plenitudinē scie. Sequit ibi dem q̄ alijs tribus horis deus ludet cū leuiathan. i. cū draconē. p̄s. Draco iste quez formasti z̄c. Ex hoc sequit q̄ si deus h̄ret delectatiōem in ludo nō esset in eo plenitu do delectatiōis. Itez i. iii. lib. legit q̄ dixit de⁹. Efferte sup me s̄niam: quia ego minoraui lunam. Itē in geser gesuber dicit rabī aman q̄ de⁹ ita dicat. Juraui subversionē hierlm̄ & penitet me super me: afferte absolutionē & veniā. Ergo sequit ex his q̄ si indiget absolutiōe & venia q̄ in deū pctm̄ ca dit qd̄ est fallsum. Itē sup illo verbo Hier. Reliqui domū meam: dimisi hereditatem z̄c. dicit rabī Johel: q̄ tres sunt custodie angelorū: & sup tertia est deus sedēs & clāmans: sicut leo di. Ue mihi & maledictus ego: q̄ templū & iudeos dissipau. i. dimisi domū meā & cōbusi palatiū meū & captiuau filios meos inter ḡtes. Cōtra qd̄ arguit. Si de⁹ flet: & sibi ipsi maledicit: sequit q̄ est impōtes & miser: qd̄ est fallsum. Itē legit in geser nassim: q̄ ch̄s magnas penas sustinet i inferno: eo q̄ derisit ḥba sapiētū in thalmud. Itē legit ibidez q̄ deus ter lachrymatur in die p̄ diuersitatib⁹ iudeor̄ i maioriē damnatiōem ch̄rianor̄. Itē dicit rabī sy meō q̄ optim⁹ ch̄rianor̄ q̄libet arte sine pctō decipi p̄ot: & meli⁹ est eū occidere q̄ caput serpētis conterere. Et p̄sa alia absurdā in thalmud cōtinent. Ex his ptz qd̄ iudei facerēt si christianis p̄ualerēt. M̄iro mō blasphemāt cōtra fidē catholicā: cōtra

E iiiij

Preceptum Secundum

Eccliam: 2tra ch̄m: 2tra b. virginē. Unde legit in li. eodem. ca. iiii. q̄ oīs blasphemia p̄hibita est eis p̄ter blasphemiā ecclie: nāz eucharistiā lutū vocat. Lū portaū i platea cū capanella turpiter blasphemant. Item in li. iiii. legit q̄ statutū est inter eos ab om̄ib⁹ bus coiter sapientib⁹ q̄ ter singulis diebus in orōne quā efficaciōre om̄ibus orōnibus asserūt maledicūt z oībus iudeis q̄ ch̄ianitatē induxerūt. Hec aut̄ ofo continetur in thalmud: z dicere solēt eā stādo cū cōiūctis pedib⁹: z nec loquuntur: nec aliqd aliud faciūt: tunc etiā si serpens in talo vel in pede tūc morderet eos: illā orōne nō pretermittet: neq̄ interrumpere t viri z mulieres hanc orationem dicunt sub silentio. Sacerdos nō alta voce bis: z altiſ ſident Amen. Forma orōnis ē iſta. Louerte nos de⁹ n̄: z oēs gētes diſygan̄t: z in numerū parū redigant: z ampli⁹ non iſurgant z oēs inimici gentis tue iſrl̄ deſtruant: z oē regnū neq̄tie ch̄ianoz̄ eradicetur z confringat z deſtruat. Fac dñe illud qđ petimus i diebus nostris velociter: quia tu es de⁹ n̄ bñdictus frangens inimicos z deſtruens impios. Hec ibi. Sed ipſi clamant z non exaudiunt: q̄ manus eoz sanguine plene sunt. Eſa. i. Quia deus ſpreuit eos. ſed quōdam cū eſſent ſerui dei ipos ſemp liberauit. Primo per moysen a pharaone. Item per preces heſter liberati fuerunt a ſententiā mortis: quā p̄nceps aman impeſtrauerat ſup eos a rege aſuero. Samſon liberauit eos de manu philiſtinorum. Juſith de manu holofernisi. Et per orationē Danielis fuerunt liberati a captiuitate baſylonis: in q̄. lxx. annis fuerūt. Itē p̄ Juſdam machabeum ab antiocho rege. Nunc aut̄ piſcit eos dñs: q̄ plus q̄ mille z quadringentis z quinq̄inta nouem annis claſſauerūt ad deū: z nō ſunt liberati de manib⁹ ch̄ianoz̄: imo expelluntur de regno ad regnū ppter blasphemiāz quā ch̄iſto z matri ei⁹ bñdicte iſſerūt: vtz i thalmud ſuperius allegato. Quē libri preferūt libri moysi z prophetis ad magis credendum. Sed iudei orientales iſtos iudeos vocant hereticos: eo q̄ preferunt thalmud libris moysi z prophetis. Contigit anno domini

AB. cc. xxxix. Cum deuotissimus princeps rex francie Lodouicus ſub pena mortis cōgregare fecit librum iudeoꝝ qui thalmud dī: tunc hīc libri diuersa exemplaria ad cōburendū parisi⁹ allata ſunt. Flentes aut̄ iudei adierūt archipſulē qui cōſiliarius regis ſum⁹ erat: z pecunia ei p̄ cōſeruatione libroꝝ innuerabilē obtulerūt. Quia accepta regē adiſt: z voluntatē ſuā iudei ſolennem diē agi cōſtituit oī anno: ſed i vañū. Aliud ſpū dei ordinātē reuoluto anno die certo z loco quo libri execrables rediti ſunt iudeis archieps ad cōſiliū: egis veniēs diroviſceꝝ dolore coreptus eſt ac eadē die cū eiulato magno finem accepit. Fugit aut̄ rex de loco cum tota familiā ve‐rens ne cū archiepo diuinit̄ feriret. Unde multo poſt vt p̄ius iudeoꝝ libri congregati ſunt ſub pena mortis z in maxia m̄lititudine cōbusti ſunt. Tertio committiſ blasphemia cū attribuiſ creatur̄ qđ dei eſt ppriū: vt q̄ angeli ſint creatores: aut deos falſos eſſe adorādos z ſic de alijs. Notādū q̄ nō eſt blaſphemandū diuine maiestati: ſcōrū pbitati: ſpūſanci bonitati: z euangeli‐ce veritati. Primo nō eſt blaſphemandum diuine maiestati: q̄ in ve. te. tale pctm̄ legi tur eſſe grauiſ punitū. vtz Leuiti. xxiiii. de quodā qui blaſphemauit nomē dñi. Tunc moyses consuluit dñm. Aſſidit dñs. Educ foras blaſphemum extra caſtra: z lapida‐bit eū vniuersus ppfus. Et loqueris ad fi‐lios iſrl̄. Qui blaſphemauerit nomen dñi morieſ: lapidib⁹ eū obruet oīs mul‐titudo. Id ppter blaſphemiam ſennache‐rib: angelus interfecit vna nocte. c. lxxxv. milia hoīm. vtz. iiiij. Regum. xix. Holofer‐nes ſuit a femina occiſus: quia cum achior potentiā dei celi cōmendauerat dirit Holofernes. Qm̄ pphetaſti q̄ gens iſrael de‐fendaſ a deo ſuo: ego oīdaſ tibi q̄ non eſt deus niſi Nabucho. z c. Recitat b. Grego. in li. dialo. q̄ quidam puer quinq̄ annōū blaſphemauit deū: z a demone rapt⁹ ſuit de manib⁹ p̄is. Helinand⁹ recitat in chro‐nicis vbi loquiſ de morib⁹ gothor: q̄ tem‐pore alberti regis gothor: quidā blaſphe‐mator magn⁹ dei dū ſemel eſſet cū rege: z te

Folium

XXXVII

Aneret quasdam res a me ipso: venerunt quidam nigri hoies et cuperunt eum. Quos cum ipse vidit et clamaret ad regem. Adiuua me rex. Num fuit regi. Quis est rex quia noster est iste. Satis eum dimisimus. Et sic ablatus est viuus ab oculis suis. Est enim blasphemia magna ingratitude hoies ad deum. Qui cum mebro in quo illo deus hoiem per ceteris hono rauit eum in honorat. scilicet in lingua: quia deus dedit hoem loquaz ultra omnia anima. Ergo blasphemus est valde ingratus: et ideo dete riores sunt iudeis: qui eum blasphemabant mortale: sed isti immortaliter nunc in celo re gnant. Item est deterior oibus creaturis. Hie enim creature deum laudant ostendendo dei potentiam sapientiam et bonitatem: sed ipse vitiatur. Nam magna ingratitude esset inferre alicui burgensti contumeliam: maior esset si militi: adhuc maior si regi contumelie inferrent: immo etiam pena mortis. Quanta ingratitude est deo omnipotenti et pena inferre contumeliam immo in infinitum maior. Ita est prius diabolicum et infernale: quia damnati blasphemant deum. ut Apoca. xvij. Blasphemauerunt deum celum per doloribus et vulneribus suis. Nam sicut aliquis ex loquela cognoscit de qua patria sit. ut Apoc. xxvij. Vere tu ex illis es: nam et loqua tua manifestum te facit. Sic etiam blasphemia eum ostendit esse filium diaboli et de patria infernali. Ita grauiter peccatum quod audiunt blasphemiam et non corrigunt: et permittunt blasphemiam fieri in domibus suis. Peiores sunt iudeis sic dicit glo. super illud Eccl. viij. Continuerunt aures suas ne blasphemias audirent. In signum etiam doloris incidebant vestimenta sua. ut Barth. xxvij. Princeps sacerdotum scidit vestimenta sua. Sic in tabernaculo deus blasphematus in quo luditur ad tarillos: qui est tenuis diaboli in quo diabolus honoratur. Grauiter peccant qui per ista prohibere et non faciunt et qui locant suas domos eius tarillos et cadelas. Dubitamus utrum magis peccet christianus blasphemans quam iudeus vel getilis. Responde Alber. quod sic: quod maior est ingratitude ostendit christianus: quod maiora beneficia recepit. Ideo magis obligatur: et peccando magis offendit. Aliam rationem ponit Thos. di. Qui maiores cognitionem habet deo plus peccat. Sed christianus

maior est cognitioem huius deo quam iudeus vel gentilis: quod christianus per se peccat: et per dominum in inferno per puniendum christiani quam alii: non tamen peccant arrepticii quoniam lingua mouetur violentia a diabolo: sed peccat ipse diabolus mouens linguam suam. Secundum non debet blasphemare sanctos per beatitudinem. iuxta illud Apoc. iiij. Blasphemariis ab his quod se dicunt esse iudeos et non sunt: sed sunt sinagoga satanana. Ratio huius est: quod sicut deus in scriptis laudatur: sic ecce trario in sanctis suis blasphematur: quodque laudat sanctos eum laudat deum. psalmus. Laudato domino in sancto eius. Sic etiam quod blasphematur sanctum aliud divinum blasphematur maiestate: quod grauiter ab ecclesia prohibetur: ut extra de maledicis. c. statuum. Quod statutum nota superius in sermone de maledicis. Quod etiam a deo grauiter est punitur. Lumen enim patrum in iuliano apostata. Cum venisset in cesaream capadocie civitate videt basilum in ecclesia sancte marie in visu multitudinem angelorum et in medio eorum quandam feminam in throno stantem et astantibus dicentem. Vocate mihi cito mercurium qui iulianus apostata occidat: quod me et filium meum subge blasphematur. Erat autem mercurius miles quodque ab ipso iuliano per fidem christi erat interfectus et in eadem ecclesia fuit sepultus. Statutum sancti mercurii cum armis suis que ibi obseruabantur affuit: et visus ab eo in pellum se percussit. Exgefatus basilius ad locum ubi sanctus mercurius cum armis suis quiescebat ibat et monumentum suum aperiens nec corpus ibidem repperit: nec arma invenit. Tunc custodem quis arma asportauit interrogavit. Ille vero sub suramento affirmat ea eodem vespero ibi fuisse ubi obseruabantur. Inde ergo basilius recedens et mane illuc veniens inuenit ibidem corpus eius et arma et lanceam sanguine cruentata: et ecce quidam de exercitu rediens dixit: cum iulianus impator in exercitu moraretur quidam miles ignorans cum armis suis et lancea veniens et verges calcaribus equum audaci mente iulianum impetiuit: et lanceam fortiter vibrans ipsum validus per medium prostrauit: et subito ascendens nubes coegerunt. Ipse vero iulianus dum adhuc spiraret sanguine suo manu impletum: et in aere piecit dicens. Vicit galilee: vicit. Sic in his vocibus miserabiliter ex-

Preceptum Secundum

Epitauit: et ab oībus insepiūtus relinquitur et a pīis excoriat⁹ eīt: et de coro suo regi pīsarū substratorū efficitur: vt illius exēplo discant alij non esse blasphemandū deo et sc̄is ei⁹. ¶ Tertio nō debem⁹ blasphemare spīsanctum. vtz vñat. xij. Qui dixerit verbū blasphemie in spiritūsanctum: nō remittetur ei neq; hic neq; in futuro seculo. Idē dī vñar. xxj. Et allegat. xxv. dist. ca. q̄lis. Dicit Aug. in li. de pctō in spīsanctū q̄ in oībus sacris scripturis nulla inuenit questio maior et diffīcilio: ista. In predicto tñ libro hanc questionē sic soluit. Quod nō oīs blasphemia nec non omne verbuz quod quis loquīt̄ cōtra spīsanctū est irremissibile hic et in futuro: q; si sic esset: tūc oēs q̄ contradicunt dono ch̄ri et ecclesie vnitati siue pagani siue iudei siue heretic siue scismatisti: cū tales cōtra spīsanctū dicunt: cōtra ecclesiā dicūt nūq; remissionē p̄sequerent̄ et nūq; lucraref ecclia. Quod absit vñnia tā dura ab ore ch̄ri pcesserit: q̄ vult oēs homines saluos fieri: et ad pñiam reuocare. Dicūt est ergo indefinite. Qui dixerit vñbū cōtra spīsanctū nō remittet̄ ei in hoc seculo neq; in futuro. Per qđ dāt intelligi q̄ non omne vñbū dictū cōtra spīsanctū: sed aliquod verbū qđ neq; hic neq; in futuro seculo remittet̄. Qđ ostendit Aug. q̄ sit cor impenitens: q̄ esse nō credit veniā pctōz: et habet cor induratum. Tale cor peccat contra spīsanctū: qñ in tali duricia perseuerat usq; ad mortē: et sic tale pctōnī nō remittetur ei hic neq; in futuro seculo: sed de nullo est tñ desperādum. Hodie em̄ quis est paganus et cras ch̄rianus: hodie iude⁹ et cras fidelis: hodie heretic⁹ et cras catholic⁹. ¶ Quarto non debem⁹ blasphemare euāgeliū dei et sacros canones: q; ille spīsanctū blasphemat qui sacris canonib⁹ derogat. vt patet xxv. q. i. c. violatores. Et verbum dñi tunc blasphemaf̄ cū contemni⁹. vtz. xxxiiij. q. v. c. Lū caput. Refert Petrus damianus. q̄ in Burgūdia erat qdā clericus superb⁹ et ambitiosus q̄ quandam ecclesiā s. Mauricij sibi usurpauerat qdām potente milite sibi multū obſistente. Dū aut̄ qdām die mis̄a cantaref et in fine euāgeliū diceref. Dis q̄ se exaltat humiliabit̄ euāgeliū derisit di-

cens: falsum est. Nā si ego me meis hostib⁹ humiliasse⁹: tot hodie diuitias ecclesie nō h̄rem. Et ecce fulmē instar gladij in os ei⁹: qđ vñba blasphemie euomuit introiuit: et subito eū extinxit. hec i vita. s. mauricij. ¶ Non assumes nomen dei inuanum.

Bedeceimi qui peccant contra illud

A preceptum: sunt qui transgrediūt vota sua que deo promiserūt quod magis est qđ iuramentū. vtz p. s. Tho. iij. iij. q. lxxxix. articu. viij. di. q̄ obligatio voti causat ex fidelitate quā deo debem⁹. s. vt ei pmissum soluamus. Obligatio auez iuramenti causat ex reuerentia quā debem⁹ ei ex qua tenemur quod verificemus illud quod q̄ nō men eius pmissimus. Dis auez infidelitas irreuerentia continet: sed non conuertitur. Videntur em̄ fidelitas subiecti ad deū maxime esse reuerentia. Ideo votū ex rōne sua magis est obligatoriū qđ iuramentū. Ergo magis peccat transgressor voti qđ periurus. Dicit magister senten. lib. iiiij. di. xxvii. q̄ votum aliud est cōmune: aliud singulare. Lœ. i. quod faciūt homines in baptismo cuž spondent renunciare diabolo et pompis eius. Singulare cuž quis sponte promittit seruare virginitate⁹ aut obedientiam aut aliquid hmōi. Singulare votū aliud est priuatū: aliud solenne. Priuatum est in abscondito factū: solenne in conspectu ecclesie. Solennisatur votum dupliciter. Aut p̄ sacri ordinis suscep̄tioēz vel approbate religionis professionem. vt patet. li. vi. de vo. et vo. re. c. vnico. Illud impedit matrimonium cōtrahendum. et dirimit cōtractuz. vtz ibidē. Imo si cōtradicte rint actu sunt excōicati. vt patet in cle. de cōsangu. et affi. c. vnico. Eos q̄ diuino timore postposito in animarū suarū periculū scienter in gradib⁹ consanguinitatis et affinitatis cōstitutione canonica interdictis: aut cū monialib⁹ cōtrahere matrimonialiter non verent̄: necnon religiosos et moniales aut clericos in sacris ordinibus constitutos: m̄rimonia etrāhētes: et iter eas sciēter eadē celebrantes refrenare metu pene ab hmōi eorū temeritatis audacia cupientes ipsos excōicationis snie ipso facto decernim⁹ subiacere. Hec ille. Documentum